

PONEDELJEK – Tista, ki je kraljica družine

Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh. (Lk 2,41–52)

Marija je mati, ki s svojo ljubeznijo ščiti Božjo družino, ki roma na tem svetu. Marija je vzor vseh mater, njihovega velikega poslanstva varuhinj življenja in umetnosti ljubezni.

(Benedikt XVI.)

Skupnost ni skupnost, če v njej ni vstalega Kristusa. In v skupnosti je vstali Kristus, dokler skupnost v njenih »članih« vzbuja upanje. Dokler je skupnost *dom*. Dom pa je vedno tam, kjer je odpuščanje, kjer je vsak dobrodošel in vsak enako, to je zelo pomembno. Dom je tam, kjer ima vsakdo svoje mesto in se ga pogreša, če ga ni. Dom je tam, kjer te za drugega skrbi in kjer si pripravljen vedno priti, če te pokliče. Dom je tam, kjer je čas za delo in čas za razvedrilo. Dom je tam, kjer se pomaga drug drugemu. Dom je tam, kjer je drugi pomembnejši od mojih želja. Dom je tudi tam, kjer vsakega boli bolečina vsakogar in se vsakdo veseli veselja vsakogar.

Prvo krščanstvo je skupnost, prvo oznanilo je skupnost, prva molitev je skupnost.

»Skupaj smo bili. Ostalo sem pozabil.« (Walt Whitman)

Mogoče boš danes prvič doživel izkušnjo puščave. Prvič, ko boš eno uro preživel čisto sam v tišini z Njim. Morda se ti zdi težko, celo nemogoče, a daj si priložnost in vztrajaj. Razmislijaš lahko o temi dneva, o evangeliju današnjega dne ali pa preprosto o stvareh, ki so na tebi pustile neizbrisen pečat. Lahko jo izkoristiš za osebno rast, zbližanje z Bogom, poglobitev vere, lahko pa dovoliš, da gre mimo tebe. Odločitev je tvoja! V pomoč pri tem naj ti bodo naslednja vprašanja in misli.

◆ Umiri se in pojdi stran od kože ter vsaj deset korakov stran od najbližjega človeka, da boš lahko sam. Prvih pet minut je zate, da se odpočiješ od težav, svojih in tujih, da se razbremeniš bremen od doma, da zadihaš, sam.

◆ Še enkrat preberi svetopisemski odlomek in si izberi besedo, stavek, misel, ki te najbolj nagovarja. Zakaj si izbral ravno to?

◆ Pomisli na današnje predavanje in delo po skupinah. Pomisli na temo današnjega dne – spoznavanje svoje družine. Kaj najbolj odzvanja v tebi? Kaj se te je dotaknilo, morda celo vznemirilo? Zakaj?

◆ Premisli, kaj bi lahko ti storil, da bi se vaši odnosi izboljšali, pa ti je težko? Se lahko z Marijino pomočjo odločiš, da boš to storil večkrat?

31. UT 2016 – Tvoj odgovor?

◆ Napiši 10 stvari v zvezi s svojo družino, za katere si Bogu hvaležen.

◆ Se ti zdi pomembno, da družina skupaj moli, obiskuje sv. mašo, se pogovarja o veri? Si pomislil, da bi v sredo vaše družine povabili Jezusa, da vam pomaga sprejemati in ljubiti, ko sami s svojimi človeškimi močmi tega ne boste več zmogli? Izroči danes pri sveti maši Jezusu svojo družino in se poskusi nanjo spomniti pri vsaki sveti maši, tudi v dolini.

◆ Kdaj se začne odnos med fantom in dekletom? Res šele tedaj, ko se spoznata? Kaj pa priprava na odnos – čistost, molitev, predelava preteklih izkušenj? Si že razmišljal o tem, da bi se na odnos pripravljaj že, ko fanta/punce še sploh ne poznaš?

◆ Odnos med možem in ženo je odnos darovanja drug drugemu. Kako razumeš to darovanje?

◆ Kdo ali kaj naj bo na prvem mestu v odnosu med fantom in dekletom? Kakšen se ti zdi rek »Kjer je Bog na prvem mestu, tam je vse na pravem mestu«? Kaj zate pomeni, da je v nekem odnosu Bog na prvem mestu?

◆ Ti je težko sprejemati odločitve? Česa se bojiš? Si že kdaj premišljeval, kaj je korenina tega strahu? Prosi Jezusa, da ti jo pokaže in se te dotakne prav tam, kjer si ranjen in od koder izvira strah.

♦ Duhovni premislek:

Trdijo, da je rak kuga modernega človeštva. Nekateri se s to trditvijo ne strinjajo. Pravijo, da je to AIDS. Spet drugi, da so to sodobne zasvojenosti, ki jih je toliko, kolikor je tipov ljudi. Mogoče. Mogoče je vse to res. Še najbolj verjetno pa je, da nas je preplavila kuga, ki ji je ime oklevanje.

Z drugo besedo: odločitev današnjega človeka je, da se ne bo odločil. Morda se ne rodi namenoma. Lahko da se pokaže v strahu pred odgovornostjo, lahko tudi v strahu pred napako. Res, današnji svet ne dovoli napak, ker je nekje na poti izgubil besedo odpuščanje. Poleg te pa še eno, ki je z njo tesno povezana: ponižnost. Morda zvenim zastarelo. A če res zvenim tako, potem imam popolnoma prav. Nikomur ta beseda ni niti domača niti privlačna. Zakaj bi jo torej vlačili po ustih in si uničevali ušesa z njo?

A kjer ni pripravljenosti, da priznamo svoje napake, in pričakovanja dobrote in usmiljenja s strani tistega, ki mu priznavamo svoje napake, tam ne more biti človeškosti. Ker ravno to človek je: prosilec odpuščanja. Odpuščanje ga zaliva, odpuščanje mu daje moč, da v sebi zatre slabe poganjke in svojo moč pošlje v pravo smer. Napaka je tvorec pravilnosti. Kjer pa si ne dovolimo napak, ker si jih ne moremo privoščiti, tam ni rasti, tam ni napredka.

Tako stagniramo in mislimo, da se bomo že nekam prerinili. Pa se motimo. Še vedno stojimo na začetku, na ničli, s katere smo štartali, in si ne upamo dalje. Ker obstaja možnost, da zgrešimo, je bolje, da se ne odločimo, saj bi se sicer lahko odločili narobe. Cestnarji in nečistnice pa nas prehitevajo po desni ...

Manjka nam zaupanje, da ima vsaka napaka v sebi nekaj zelo dobrega: nauk, iz katerega se lahko naučimo, kaj narediti, ko se bomo spet srečali z njo iz oči v oči. Ne moremo se naučiti hoditi, ne da bi kdaj padli. Ne moremo se naučiti voziti kolo, ne da bi si kdaj podrsali koleno. Ne moremo se naučiti ljubiti, če tega ne počnemo – z napakami vred. Ne moremo biti zvesti, če ne gremo vsaj preko ene močne skušnjave.

Ne, nikogar ne navajam h grehu. Pravim samo, da je korak podvržen padcu. Da korak vsebuje tveganje. A če ne tvegamo, potem za vedno ostanemo, kjer smo.

♦ Duhovni premislek

Družina, naš blagoslov.

Ko človek živi skupaj z drugimi po obljubi, v družini, to v njegovo življenje vedno nosi blagoslov. Daje mu veselja, daje mu moči, ga krepi in mu daje varnost in zavetje, smer in toplino, ki jo nese s seboj, ko mora v svet, v takšne in drugačne svetove svetlobe in teme. Družina je namreč zakladnica tolikih zakladov, v katero vsak prinaša svoje dragocenosti in jih deli z drugimi.

Družina, naša realnost.

V njej se pač ne moremo izogniti resničnosti, ki jo živi vsak človek, resničnosti, ki se lepi na nas, ko hodimo po svetu, in ki jo prinašamo ob vsakem povratku domov. Resničnosti, ki preverja naše družinske dragocenosti in jih ali krade ali jim daje nov blesk. Vse je odvisno od tega, ali hodimo skupaj ali vsak zase. Od tega, ali svojo resničnost med svojimi domačimi preverjamo ali uveljavljamo.

Družina, naša pot.

Naša pot – hoditi skupaj. Samo skupaj bo naša družina zdržala naše resničnosti. Samo skupaj bo naša pot za vsakega posameznika. Samo skupaj bo preživel posameznik v njej. Samo, če bo skupaj: če bo v njej vsak s svojim časom, če bo v njej vsak v svojih vrednotah, če bo v njej vsak s svojimi lastnostmi. Skupaj bo samo, če bo zmožel v njej vsak živeti odpuščanje in spoštovanje, če se bo znal vsak z drugim veseliti in trpeti, če bo znal vsak drugega poslušati in mu dati svoj čas.

Drugače povedano: družina bo skupaj samo, če bo sredi nje Bog.

Naše družine brez Boga ne bodo preživele. Družina, ki se bo zbirala okrog Boga, bo vedela, kam iti, da je ne pobijejo Herodi naše sedanjosti. Vedela bo, s kakšnim orožjem naj se bori, na kateri stolp naj se zateče. Vedela bo, da je njena največja moč v tem, da je skupaj.

Ne pozabimo torej ob naših družinskih mizah pripraviti prostora Bogu. Če je prostor zanj, bo prostor za vsakega, kakršen je. In bo prostor tudi za naše upanje in prihodnost.

31. UT 2016 – Tvoj odgovor?

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

31. UT 2016 – Tvoj odgovor?

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

31. UT 2016 – Tvoj odgovor?